

ՈՐՄԱՐԸ ԲՕԼԻՔԻ ԳԸՅՅԷ ՎԷ ՄԷ ԿԱՅՏԸ ՊԱՅԻՐԷ

[illegible]

2321

Մասիսին միւլէլի Կաթապետ է
Խլթիւնեանն էսէրլէրինտէն պիւրի
Եւպփէզիւտաէսիլլէ օգուստոս շահ

Աստգրէր Շահանէ էլպիտե անգարը
 նա միւղաթիւ օլունաճաղ օլան հիւզ
 էլիլ պին մէթրո պող բէնկիլ րուսի
 ապաւնըն պէճէր մէթրօսու երմ
 աօգուզ պուչուգ զլաւ. թալիպի էօճ
 տէսիւտէ օլուղ իւ պու իւլալ րուսի
 նին երմի տէօրտիւննիւ բաղար իր
 թէսի կիւնիւ գաւաթը գաթիսի վիրի
 լէճէյիտէն իթ իթմէ, իթալիւ օ
 լանլարըն հէվմի մէգրիւրաէ Տարր Շու
 րալի աօքէրիյէ կէլմէլէրի :

20 իւլա 1873
 Պաթրա սէրուսքէրի :

Ֆիլաթիւր իրէյի, 1170 պալէա. բիւ-
ցա տուերկուն, 7 աղ իշ օլուեօր, ֆիլեաթ
տուերկուն,

Արուսեակ: Մի հարկ ու հաւասար
դաշնակցութիւն տեղ է, որի չորս կողմն
ընկած են սարեր և բլուռներ: Արև-
մայրեան կողմում գտնվում է թաքեալ-
թու սարը, որը հեռուից խիստ նման
է Ալագեղին, բայց դրուժեամբ փոքր:
Այդ սարը մի հրճուած և ծաղկազարդ
սարոտներ ունի, ծոցից բխում են
շառ-աղանդիւն և քաղցրահամ աղ-
բւրներ: Սորա վրայ գտնվում են զա-
նազան մետաղի հանքեր, որոնք յայտ-
նի պէտք է լինին հնուց, նաև կայ
քարածուխի հանք, որի համար Պոլսե-
ցի Մկրտիչ պէյ հայազգի պարոնը շառ-
աղանդեց և բաւական գումար ծախս
արեւ կողքեցի դարբին Ստեփանի 4)
ձեռքով, բայց գործը կիսատ մնաց,
վասնի չ'գտնէին երկուսն ևս հանքի
որպիսութիւնը, կամ թէ ինչ հնարով
դաշտի բերելը, մի խօսքով անտեղեկ
էին հանքաբանական գիտութեանը:
Այդ լեռան (թաքեալթուի) հարաւա-
յին սարոտում գտնվում է մէկ լին
«Արաւ Գետ» անունով, որից դուրս
են գալիս բաղնայկ, (իշխանաձկն նման)
սևաձուկ, կողակ և այլ զանազան ձկ-
ներ: Այդ լճի եզրերում բնակվում են
քրտեր (Մարք), որոնք մի ժամանակ
Հայ դաւանաւուն են ձգտուել:
Կողքի արևելեան կողմում ընկած
է ազգահանքի սարը (Աղաղաք լեռան),
այս սարի երկարութիւնը երկու վերս-
տից աւելի է, իսկ լայնութիւնը՝ մի
և կէս վերստ: Հանքի վրայի գտնված
հողերի մեծ մասը գահ է, որից ըզ-
մեծի մասին շինում են այդ գիւղի ք-
ները: Գորտ հիւսիսային կողմից հինգ
վերստ հեռավորութեամբ անցնում է
հորասանը, որը ուղիղ անում է գիւղի
երկրի մեծ մասը և որից դուրս են
գալիս լոք, մուրգի, առաձուկ, կ-
պուռ, ճանաւ և այլ շատ տեսակ ձկ-
ներ: Աղաղաքում է պէտք փորում
հանքեր շատ կան, բայց այժմ բացի
քսանը հազիւ լինին, որոնցում աղա-
հատ մշակներ քար են կտրում, իւր-
քանիւր մշակ օրական 10 հատ աղաք
է կտրում. և ամեն մի հանքում միշտ
գտնվում են 10-15 մշակներ, որոնք
արշալոյսը բացուելիս մուրճերը կտա-
լակները գոտիկները խրած, մի ձեռով
հաց ուտելով՝ իսկ միւս ձեռով ջրի սա-
փորի ունկից բռնած՝ շտապում են
հանքերը:

Մինչև կէս օր այդ տեղը շարունակում
են իրանց աղաքաւորութիւնը, իսկ ճաշին
իրանց կանայքը կամ աղջկանքը հաց
են բերում իրանց աղաքաւորներին:
Երեկոյեան մըները ուտելին, թափ-
կանները ձեռներին, երեսները աղի
փոշով ծածկուած գալիս են ընկերնե-
րով գինեատն, և այնտեղ իրանց գի-
նեութեան հանդէսն են կառարում:
Իսկ աղաքայ և անգործ մարդիկը ա-
ռուտեան կանուխ գնում են գինե-
տունը, երեկոյեան հարբած դաշնա-
կով տուն վերադառնում: Ծառերն
անգամ գիշերում են գինեատն: Տա-
րեկան լոկ իրանց մշակութեան վարձ
ստանում են կապալաւորից 30.000 մա-
նէթ. բայց չի երեւում այդ ահագին
գումարն, թէ ինչ է լինում, առանց
հողագործութիւնից կամ այլ տեղերից
եկած եկամուտը: Հանքերի մէջ երե-
ւելի են Ղօղաղեանցի, Գարոյեանցի և
Արեւեանցի հանքերը, որը կապույտ:

1) Այդ դարերին մի օր այդ տեղ սարի
վրայ քարեր քանդու ժամանակը գտել է
մի քար, որի մէջից դուրս է եկել մի կը-
տոր արմատ - պատմում են գիւղացիք,
բայց չգիտեմ ստույգ է, թէ սուտ:

Համեղ և ծանր է: Մի որակից հանք
վերելից մինչև ներքեւ քար կտրելով
այնքան են վայր իջնում, ցածրացնում
մինչև որ շուրջ դուրս գալիս, յետոյ
թոյլ են տալիս այն հանքը և ձեռնա-
մուխ են լինում նորից մի այլ հանք
բաց անելու: Երեւելի երկրաշարժի հան-
քաւորներից մի քանիսը, փոխելով սա-
րի դրութիւնը և նորանից տարեկան
դուրս եկած աղաքները, մասիմա-
տիքաբար հաշուելով հապաւանում են
որ 20.000 տարի կ'գիւնանայ այդպիսի
աղաքաւորը: Եթէ իւրաքանչիւր տարի
400.000 աղաքաւոր դուրս գնայ, որի քա-
շը 1.000.000 փութ հաշուելով՝ առանց
նորանից գոյացած մանրուքն ու վաշ-
րունքը: Կողքեցիք հաստատում են
որ Չնահաւան(1) գիւղի կողմում էլ
գտնվում են պղնձի, արծաթի, երկա-
թի և այլ մետաղի հանքեր: Բայց մը-
նում են անգործաբերել, որովհետեւ
մատակարար անտառ չկայ:

Կողքը բաղկանում է 380 Հոյ գեր-
դաստանից: Այն օրից, երբ ընկել է
այս գիւղը Ռուսաց իշխանութեան
տակ, մինչև անցել 1870 թուականն
ազատէր հարկաւորութիւնից, իսկ
այժմ երկրորդ տարին է գնում, որ
հարկ է տալիս: Ամբողջ գիւղը երկու
թաղից է բաղկացած՝ Իրարուկից՝
ներքին թաղ և վերին թաղ: Ներքին
թաղեցիք առ հասարակ կողքի հա-
րուտ մասն են. և ունին մէկ փայտ-
ածած Եկեղեցի «Սուրբ Խոյ» անու-
նով, անիւն հինգ քահանաներ, նաև
մէկ հին աղաքաւոր, որտեղ կայ վոք-
րիկ կիսաքանդ և անպատշաճ մատուռ,
որի մէջ մի անարժանագիր քարի տակ
(ժողովրդի խօսքով) անփոխվում է
այն հոյ կապ մարդը, որը դարեւոր
կենդանի է և պիտի կենդանի մնայ
Հայ ազգի սրտում: Այդ վերջոյն
հոյ կապ առն է հանձնարել կողքեցի
եզնիկ եղիկազոտը: Ինչ հինգերորդ
դարի երկու մասեանագիրները մէկը
փառք և անմահութիւն սուրբ գերեզ-
մանին: Այդ սուրբ գերեզմանին սո-
վորաբար ուխտ են դնում և դորա վը-
րայ մեծամեծ հրաշալի գործեր են
պատմում: Այդ թաղի մէջից անց-
նում է մի օւռու, որի Արեւմտեան կող-
մում բղնում է մի աղբւր, որին ան-
վանում են աղմաձորի (2) աղբւր, ո-
րովհետեւ այն ձորիցն է գալիս այդ
աղբւրի ջուրը: Գորտ սարոտում
թիթիկներից է Ա. Բարտաղեանցը մի
փոքրիկ և սիրուն լիճէ շինել առէլ:
Հոգի ժամանակը առ հասարակ գիւղն
մեծ և վոքը գիւղում են այնտեղ
կողմնաւուն և օտուտ են այդ լճի անու-
նը «սուրբ բաղնիք»:

Վերին թաղում կայ նոյնպէս մի
փայտածած եկեղեցի «Սուրբ Աստու-
ածածին» անունով և ունի երկու
քահանայ:

Կողքայ բնակութեան տեղը շատ
յարմար է և գործածելի է: Ողբ
պարզ, մաքուր և բարեխառն, ջուրն
էլ բաւականին քաղցրահամ է, շատ
տնկեր առաջ այդ և պարտէզներ կան,
խնձորենի, ծիրանի, սալորի: Պարտէզ-
ներում բուսում են ձմերուկ, սեխ,
վարունգ և այլն:

Միայն գործանալի է դոյն ուսում:
(1) Գիւնեւէտ երկիրների մարդիկը միտ
հարաւարտախոս և բանաստեղծ են լինում,
այդ յատկութիւններն մէջ շատ յառաջա-
դէմ են կողքացիք և շատ նման են Գող-
թեան ազաւանի հին կեանքին:
(2) Խաղերի անուններն են: Այդ տեղից
դուրս են եկած հայերէն խաղերը, երբ
ժողովեցի, անշուշտ տպագրելու կուտամ:

Կողքեցիք գլխաւորապէս պարա-
պում են աղաքաւոր կտրելով, մի քանի
արհեստագիտներ ցանում են ցորեն,
գարի, բամբակ, գինազերչակ, բը-
րինձ. պահում են հեծնելու համար
ընտիր ձիանք, եղներ, կովեր, այծեր,
ոչխարներ և խոզեր:

Տնտեսական կառավարութիւնը
յանձնուած է միայն տան տիրոջը:
Այդ տեղի ժողովուրդը շատ մեծի
մասին արիւթիւր թարձրահասակ,
ուժեղ, երկդեցիկ, եռանդոտ, խե-
լացի, ժաշկան, կրօնասէր և ճար-
տարասէր(1) մարդիկ են: Պէտք է ա-
սել, առհասարակ Հայերը վերոյիշեալ
այդ յատկութիւններն ունին, Դոյն
(Կողքեցոյ) կեանքը շատ հետաքրք-
րական է, ըստ որում զանազան գեղե-
ցիկ սովորութիւններ ունին, որոնցից
միայն մէկը պատմում նպատակիցս չի
շեղուելու համար: Գործ օրինակ, վեր-
առնենք մի օտն օր դիպուկութէ, այդ-
օրը Համբարձման օրն է: Նոքա այդ-
օրը ժողովում են միասին և բարձրա-
նում են հանքի վրայ, որտեղ կայ հիւ-
սիսային ծայրում մի բլրակի գագա-
թում փոքրիկ և քանդուած մի փայ-
տաշէն եկեղեցի Ս. Գեորգ անունով, ո-
րը ուխտաւորի է: Այդ տեղերը բազ-
մաթիւնը շատ անում է, տեղաւոր Միսն
նկատելով կանանչ ու կարմիր գոյնե-
րով զարդարուած խուճը, վեր է առ-
նում իր այծէ-մարթեց շինած տեղը և
երկու թևերի մէջն ուղնում է նա-
նայի կամ (էյէյի(2) եղանակն առնւում,
իսկ օրիորդները կամ հարգականները
սկսում են պարտեզայ և երկու սաքա-
ների հետ մի շրջանաձև կերպով պար
գալ: Օրին կրկնապարեն անվանում է:
Երբ աղաք Միսն օծելով դադարում
է, օրիորդները և հարսները սկսում
են իրար հարց ու պատասխանաւ եր-
գերով առաջարկութիւններ անել: Շատ
անգամ նոյն մէջ յիշել արհեստական
աղաւ խօսքեր և հետից աղաքաւ:
Օրինակ մի օրիորդ, կամ նոր նշանած
աղջիկ, կամ հարսանկուտ է ասել մի
խաղ, մի և նոյն խաղը պիտի կրկնեն
միւսները, միայն այդ խաղերը իրա-
քանիւրը իրանից պէտք է յորինած
լինի: Այդպէս հերթ հերթ ասելով՝
շարունակում են պար խաղը, և նա-
նած աղջկանքը կամ նորաստեղծ հարս-
ները առանց ամաչելու երեսները ծած-
կուած քողով վառահաւար սկսում են
երգել, որտեղ անշուշտ ներկայ են լի-
նում իրանց բարեկամներից շատերը՝
կեռուրները, կեպարները, առգրքերը
են. և նա իսկ ուրիշ միջոցով ամենեւին
նոյն մտաւորութեամբ, անգամ ծըպ-
տուն լին հանում, այլ միշտ նշանացի
կերպով, շարժանքներով են յայտ-
նում իրանց մաքրեւ մեր Երազեաւեց-
ւոց պէս: Այնքան սուր են մեր Հո-
յերը այդ կերպ խօսակցութեան մէջ,
մինչև անգամ ամենայն բան մի և նոյն
ընթէին կը յայտնուի, ինչ շարժանք
որ անեն: Այդ հանդիսաւոր օրը շատ
երկատաւարներ էլ իրանց նոյն ձիա-
նոց վրայ նստած՝ մահակաւոր են ու-
նում: Այդպէս հանդէսը շարունակ-
վում է մինչև երեկոյեան մթնշաղկի
ժամանակը:

Միայն գործանալի է դոյն ուսում:
(1) Գիւնեւէտ երկիրների մարդիկը միտ
հարաւարտախոս և բանաստեղծ են լինում,
այդ յատկութիւններն մէջ շատ յառաջա-
դէմ են կողքացիք և շատ նման են Գող-
թեան ազաւանի հին կեանքին:
(2) Խաղերի անուններն են: Այդ տեղից
դուրս են եկած հայերէն խաղերը, երբ
ժողովեցի, անշուշտ տպագրելու կուտամ:

նախապաշար, ըստ որում չունին
դպրոց, մանաւանդ համեմատելով շատ
գիւղերի հետ, ամենից յաջողակն է
նիւթական կողմից, չունին ուսումնա-
բան, չեն էլ կամենում ունենալու:

Անցեալ 1874 սեպտեմբեր ամսին ե-
կած էր այդ տեղ (Կողք) Միսնի օտն.
դամը (3) աղաքաւորն ստանալու, տես.
նեղով այս գիւղացուց ստանալու:
Թիւնը դէպի ուսումը և դպրոց չունե-
նալը խաթուածաց ժողովուրդեանը բա-
նալ մի ծիսական դպրոց, որ մատակա-
րում Հայ երախտները ի զուր չկորցնեն
իրանց անգին բազէները: Այդ խա-
խուսից երկու իշխան ոգևորուած խո-
տայան Սրբազանի ներկայութեանը
դպրոցի սենեակները 800 մանէթով չի-
նել հասարակութեան օգնութեամբ:
Դպրոցի տեղը չափ ուժեւ արին և այդ
մասին մի մեծ շշուշէ բարձրացաւ կող-
քի մէջ, ջերմ կերպով վրայ մասն այդ
ամենակերտը կերպը իրագործելու:
Բայց երբ Սրբազանը ոտք դուրս դը-
րեց գիւղից վերջացւա ուսումնաւորները,
վերջացան նաև այդ մասին ամենայն
խորհրդածութիւնները:

Շատ հեշտութեամբ կարելի այդ
գիւղում դպրոց ապահովել, որովհետեւ
առեկան եկամուտը բաւականաւոր
Կողքի գինեատները տարեկան 400
մանէթ են աւելի աղաքային գործերի
համար ծախս անելու: Բայց յայտնի
է թէ այդ գումարները ինչ են չի-
նում և ուր անյայտանում, չկայ մի
պատուելի մարդ, որ ժողովէ այդ գու-
մարը և բարեխառն անութիւնից նշա-
նակուած 200 մանէթը (4) որոնք ան-
տեղ գումարելով՝ Կողքը ունենում է
դպրոցի համար 600 մանէթ, եթէ իւ-
րաւանչիւր ձեռնարկաւ աշակերտները
էլ թոյլիկ առնուի, այն ժամանակ կը
ապահովուի դպրոցը մի գեղեցիկ կեր-
պով: Բայց ընդ հաւանքն ոչ ոք չկայ
ուշադրութիւն դարձնող այդ մասին:

Ի. Ա. Ն. (GALLEANI)
1868 յետադար 6 թարիխի Բաբել դա-
ղեթաւորտա չու վէճ իւր օգնական տուր
Ասի եազըլարը, մասնուսէն օլ իշ իւր
մէջուլ օլուս տէ պիր թաղում անաթիւս
պուրաւար իւէ եաղըմը եաղը եէրինէ:
պուրաւար իւէ պաւաթը օլա՝
պիր... հայ պու թի, Միւսնը ԿԱԼԵԱՆԻ
էզզաճընը եաղըմը օլուսը արէւը (պիր
նէվի նէպաթաթ) եազըլարը իսմի վիրիւ-
րէ պիր թաղում ասի եազըլար սիրիւ-
մը տէ ասի, մէղըրս արէւը եազը թէն-
սի ճիւսիստէ պիրիթը օլուս, իւրիստէ աս-
լա արէւ պուրաւարտա սալիւր եազըլար
իւէ իւրիստէ եաղըմը:

ԿԱԼԵԱՆԻՆԻ արէւը եազըլարը կէօր-
մէյնէր, գոլայնա պու կիպի հիյէնէ կէլէ-
ճէրէրիստէ, էն մէյնուր հէթմէյնի վէ
էն միւթէպէր էզզաճըլարը տալէթի իւղի-
էսալիյէ պիրիւրիւրի թի պաղըլարը եազը
գուրաւարը իւղէրիստէ 0. ԿԱԼԵԱՆԻ
եաղըմը օլմաթը տիգըմը իսմիւրէր:
Իթի գուրաւար 2 ֆրանքա սաթըլը:
Իսթմապուտա կանիւր պիրաւարէրին վէ
Մ. Վէլի վէ գուրաւարտա, վէ ճէլլա
Սուտա էզզալանէլիլիստէ պուրաւար:

(8) Իւրաքանչիւր տարի կապալաւորն
տալիս է իւրիստէն 300 աղաքաւ կառա-
վարութեան օրէնքով:

(4) Ժողովուրդից ոմանք պատմեցին, թէ
տիրութիւնը բարեհաճել է ստուլ աղ-
գուհարը այն ժամանակ, երբ դիւղը կու-
նենայ մի դպրոց, իսկ այժմ չի ստացվում
այդ: